

Se lyset!

Af Sognepræst Lene Riger-Kusk

Vi lever af det. Vi higer efter det. Vi lovpriser det i ord og billeder. Lyset. For det betyder så meget for os, og vi forbinder så meget med det. Lys er overskud, energi, glæde, varme, fællesskab, håb.

Lys skal der til

En verden uden lys er utænkelig. Vi kan ikke leve uden lys – hverken det, der kommer til os udefra eller det, vi selv tænder. På den tid af året, hvor vi er nu, tænder vi mange lys. Både af praktiske hensyn for overhovedet at kunne agere i alle vore daglige gøremål. Men vi tænder også lys for at hygge os og samle os omkring lyset.

“

Der skal kun et lille lys til, for at et stort mørkt rum ikke længere er total mørke

”

Lys er godt

Og vi tænder lys, når der sker voldsomme ting omkring os. Ved tragedier og store ulykker – ude i verden eller i vores eget liv – rammes vi på én og samme gang af magtesløshed og behovet for at gøre noget. Og så tænder vi lys. Fordi vi forbinder lys med noget godt. Fordi vi insisterer på og vil holde fast i, at det gode er stærkere end det onde, at lyset er stærkere end mørket.

Og der blev lys

Og så er det ikke længere kun et lys, vi selv tænder. Så tænker vi også det lys med, som kommer til os udefra. Det lys, som Gud står bag, og som derfor er langt stærkere end det lys, vi selv tænder. På Bibelens allerførste side kan vi læse om Gud, der står bag selve tilblivelsen af lyset. Dengang var der kun mørke over urdybet, står der. Men Gud sagde: "Der skal være lys!" Og der blev lys. Og verden har været fyldt af det lys lige siden. Det lys, som ikke slukkes og går ud. Det lys, som insisterer på at finde en sprække, hvor det kan trænge igennem til mørket.

Det lys, som skinner, også når vi kun ser mørke. Julenat fik det lys navn: Jesus Kristus. "I ham brød lyset frem midt i den mørke vinter", som vi synger i en af vore julesalmer.

Lyset trøster

Julen ligger på den tid af året, hvor mørket derude virkelig har magt. Men vi skal kun tænde ét lys, for at mørkets magt er brudt. Der skal kun et lille lys til, for at et stort mørkt rum ikke længere er total mørke. Og jo flere lys, der tændes, jo mindre bliver mørket. Vi er gode til at tænde lys her i den mørke tid. For uden lys går det ikke. Mon ikke de fleste på et eller andet tidspunkt har prøvet at være i buldermørke. Måske som barn hvor man vågnede om natten og skreg, fordi der kun var mørke omkring én. Lige indtil mor eller far kom og lindede døren ind til værelset, og lyset ude fra gangen skinnede ind. Så var der ikke længere buldermørkt men lys i mørket. Og så går det an at være i mørket, hvis der bare er et lys at orientere sig ud fra.

Lysets gave

Jesus sagde om sig selv, at han er verdens lys. "Den, der følger mig, skal aldrig vandre i mørket men have livets lys", sagde han. Det løfte skal vi tage til os som den bedste gave, vi nogensinde har fået! For det betyder, at vi ikke kun skal leve af og ved vore egne lys, som ind imellem blaffer og truer med at gå ud. Vi har i Jesus Kristus fået del i livets lys. Det lys, som mørket ikke fik bugt med, som det hedder i den gamle oversættelse af Johannesevangeliets prolog. Det lys, som vi derfor kan tænde vore lys ved igen og igen. Det lys, som giver vore lys glæde, varme, fællesskab og håb.

“

For engang var I mørke, men nu er I lys i Herren; lev som lysets børn, for lysets frugt er lutter godhed, retfærdighed og sandhed
(Ef. 5,8-9)

”

